

D ů v o d y :

Názor rekursního soudu právem napadá dovolací rekurent jako mylný. Vylíčený nesprávný postup při doručení má v zápětí zmatečnost dle § 477 č. 4 c. ř. s., pokud tím straně odňata byla možnost před soudem projednávat. K této zmatečnosti musí soud v každém období přihlížeti z úřadu a nesejde na tom, byl-li na zmatečnost tu upozorněn žalobcem či žalovaným. Také tento je oprávněn k tomu, aby soud upozornil na nezákonný postup při doručování a navrhl opětné řádné doručení. Žalovaný může se ovšem proti případné exekuci na základě platebního příkazu bránit rekusem nebo žalobou podle § 39 č. 5 ex. ř., nemusí však vyčkat, až bude exekuce zavedena, a může případně použít i více obraných prostředků zároveň. Nebylo proto překážky, aby návrhu žalované bylo vyhověno za předpokladu, že zmatečný postup při doručování platebního příkazu byl zjištěn. Soud rekursní, ač správně uvedl, že při obsahu zpátečního lístku je připuštěn protidůkaz dle § 292 odst. 3 c. ř. s., vycházejí z mylného právního předpokladu, nepřezkoumal zjištění prvního soudu o postupu při doručování, ač zjištění ta v rekursu žalující strany byla výslovně napadena.

Čís. 14234.

Spory ze služebního poměru obecních zřízenců (§ 24 zák. čís. 16/20 Sb. z. a n.) patří před pracovní soudy.

(Rozh. ze dne 9. března 1935, Rv II 235/33.)

Žalobce domáhá se převodu a zařazení do II. platové stupnice osmého stupně platového systému pragmatikálních zřízenců státních s nárokem na postup do vyššího stupně dnem 1. ledna 1927. N i ž š í s o u d y, v první stolici okresní soud v M. O., žalobě nevyhověly.

N e j v y š š í s o u d zrušil z podnětu dovolání žalobce rozsudky nižších soudů i s řízením jim předcházejícím pro zmatečnost a žalobu odmítl.

D ů v o d y :

Dne 1. ledna 1932 začala již účinnost zákona o pracovních soudech ze dne 4. července 1931 č. 131 sb. z. a n. a týmž dnem zahájil činnost pracovní soud v M. O. (§ 6 vlád. nařízení ze dne 1. prosince 1931 č. 180 sb. z. a n.). Dovolacímu soudu bylo řešiti předem otázku, zda byl příslušným k projednání sporu ještě okresní soud v M. O., či zda náleželo o něm rozhodnouti již pracovnímu soudu v M. O., jehož příslušnost jest výlučná a nemůže býti změna ani dohodou stran (§ 1 odst. 1 zák. č. 131/31 sb. z. a n.). V tomto směru bylo uvážiti, zda služební poměr ža-

lobce jako trvale ustanoveného obecního zřízence ve smyslu zákona ze dne 17. prosince 1919 č. 16 z roku 1920 sb. z. a n. jest založen soukromoprávní smlouvou (§ 1 odst. 1 zák. čís. 131/31 sb. z. a n.). Zákonem čís. 16/20 sb. z. a n. byla pro služební poměr trvale ustanovených zřízenců obecních stanovena jen určitá pravidla obecně platná, místo dřívějších individuálních smluv, avšak dosavadní soukromoprávní povaha služebního poměru jejich tímto zákonem změněna nebyla. Ve zprávě ústavního výboru Národního shromáždění (tisk. č. 2010) se výslovně zdůrazňuje, že až dosud byli obecní zřízenci odkázáni výhradně na poměr smluvní a že novým zákonem má se jim dostatí hlavně úpravy hmotných poměrů, aby měli zákonitý podklad. Kdyby byl zákonodárce zamýšlel přiznati trvale ustanoveným obecním zřízencům služební postavení veřejnoprávní, byl by to zajisté výslovně prohlásil v zákoně, jako to učinil v § 2 odst. 2 zákona o obecních úřednících ze dne 23. července 1919 čís. 443 sb. z. a n., jenž byl jinak vzorem též pro uspořádání předpisů zákona o obecních zřízencích čís. 16/20 sb. z. a n. To však zákon neučinil, naopak zdůraznil v § 25 odstavci 1 zák. čís. 16/20, že zřízenci, již ustanovení před účinností tohoto zákona zůstávají nadále ve svém dosavadním služebním postavení, tedy soukromoprávním, a odkázal v § 24 veškeré spory vzešlé ze služebního poměru těchto zřízenců na pořad soudní, tedy zřejmě jako věci soukromoprávní, kdežto stejné spory obecních úředníků byly v § 40 zák. čís. 443/19 sb. z. a n. přikázány pořadu instancí samosprávných. Ani z okolnosti, že zákon čís. 16/20 sb. z. a n. ustanovil určitá pravidla pro úpravu služebního poměru obecních zřízenců, obdobná předpisům pro úředníky veřejnoprávní, zejména v § 4, 6, 7, 8, 10 a j. zák. čís. 16/20 sb. z. a n., nelze ještě bezpečně dovozovati, že tím byla změněna právní povaha služebního poměru těchto zřízenců, poněvadž i soukromoprávní služební poměr může býti takto upraven, jak bylo podrobně doličeno v rozhodnutích senátu pro řešení konfliktů kompetenčních ze dne 25. května 1925 čís. 287 z roku 1924 a čís. 338 z roku 1925 (viz Sbírka nejvyššího soudu, ročník sedmý str. 1943 a 1951) a poukázáno i k tomu, že k obsazení i takového místa, jímž se zakládá služební poměr obecního zřízence trvale ustanoveného jest potřebí též svolení druhé strany, takže nejde o jednostranný akt obce, nýbrž v podstatě o smlouvu. Z těchto úvah vyplývá, že služební poměr trvale ustanovených zřízenců obecních má povahu soukromoprávní (smluvní). Zákonem čís. 131/31 sb. z. a n. bylo ustanovení § 24 zák. čís. 16/20 potud změněno, že místo řádných soudů, nastoupila nyní příslušnost pracovních soudů (zvláštních oddělení pro spory pracovní) a jen v místech, kde jich není, zachována příslušnost okresních soudů podle § 42 dotčeného zákona. Srov. Dr. Vážný: Pracovní soudy str. 26 a 27, Říha: Pracovní soudy str. 34. Tyto spory nebyly ani podle § 1 odst. 2 zák. čís. 131/31 sb. z. a n. z příslušnosti pracovních soudů vyloučeny, jako se stalo u sporů zaměstnanců státních a státních podniků pro zvláštní povahu těchto služebních a pracovních poměrů. Okresní soud v M. O. nebyl tudíž věcně příslušným k projednání tohoto sporu. Tím založen byl zmatek podle § 477 čís. 3

c. ř. s., k němuž bylo dovolacímu soudu hleděti z úřadu (§§ 513. 471 čis. 7 a 494 c. ř. s.).

Čís. 14235.

Nárok na náhradu pro bezdůvodné zrušení zasnoubení jest posuzovati podle práva platného v místě, kde bylo zasnoubení uzavřeno.

(Rozh. ze dne 12. března 1935, Rv IV 624/33; důvody viz Úr. sb. č. 2008).

Čís. 14236.

Ze smlouvy, uzavřené centrálou, nemůže býti žalována filiálka.

(Rozh. ze dne 13. března 1935, Rv III 1023/33; důvody viz Úr. sb. 2011).

Čís. 14237.

Přeložení do výslužby podle § 106 lit. b) služebního řádu železničních zaměstnanců je neplatné, bylo-li vysloveno — třeba s účinností až po uplynutí jednorocní doby nemožnosti vykonávání služby pro chorobu — před uplynutím této doby.

(Rozh. z 13. března 1935 Rv III 529/34; důvody viz Úr. sb. č. 2012.)

Čís. 14238.

Návrh na povolení exekuce jest zamítnouti, není-li z něho jasno, zda vymáhající věřitel navrhuje exekuci na členské podíly člena společenstva, či na to, co pro člena společenstva vybude při jeho výstupu ze společenstva.

**Vymáhající věřitel navrhuující exekuci zabavením a přikázáním vy-
pořadacího podílu člena společenstva nemůže se domáhati, aby spole-
čenstvu byla po povolení exekuce soudem doručena výpověď podílu po-
vinného.**

(Rozh. ze dne 14. března 1935, R I 129/35.)

P r v ý s o u d povolil exekuci zabavením a přikázáním společen-
ského podílu povinného jakož i jeho výpověď. **R e k u r s n í s o u d**
k rekursu podlužníka »D.« zapsané společenstvo s r. o. v Č. L.
změnil usnesení prvního soudu a exekuční návrh zamítl. **D ů v o d y:** Po-
dle ustanovení § 56 zákona ze dne 9. dubna 1873 čis. 70 ř. z. nejsou sou-
kromí věřitelé člena společenstva oprávněni činiti si za účelem uspokoi-
jení nebo zajištění nárok na věci, pohledávky nebo práva tvořící jmění